

Чому “*Ми*” ?

Займенники, як відомо, нічого конкретного не називають. Вони лише вказують на предмет, ознаку, кількість. Тобто, якщо займенник вжито не в контексті, то його можна трактувати в багатьох значеннях. І тому *Ми* - це і ті, про кого так нахненно і піднесено говорить Омар Хайям, люди вільні, мислячі, створені для постійного самовдосконалення (слова Омара Хайяма будуть візиткою нашого журналу, дивись титульну сторінку).

Ми - це сьогоднішні учні й вчителі школи.

Ми - це ті, хто в минулі роки вчився в цій школі.

Ми – це батьки, лікарі, психологи, всі ті, хто поділиться своїми думками з читачами журналу.

Ми – це і члени студії журналістів-аматорів, які створюють для вас цей журнал. Одним словом: “*Ми*” – це *Ми*.

“МИ”, ЖУРНАЛ КУЛИКІВСЬКОЇ ШКОЛИ

Перший номер журналу робили:

**Члени студії журналістів-
аматорів**

Учителі: Л.А. Грінченко,
Л.В. Бодяко

Комп'ютерний набір:

Москалець Юля

Верстка: О.С. Зеленський

Автори реклам: Ковальов Саша,
Пінчук Коля

Редактор: Бодяко Оксана

У номері:

Запрошуємо до співпраці	4
Напутнє слово директора	4
З історії Куликівської школи	5
Куликівська школа сьогодні	7
Актуальне інтерв'ю	8
Свято зі сльозами на очах	9
Відповідальна місія	9
День учителя	10
Ось такі вони, наші вчителі	11
Наша люба “математичка”	13
Педагог на всі часи	14
Моя мама вчителька	15
Древній Любеч	16
Операція “Урожай”	16
Літня казка	17
Проба пера	18
На замітку випускникові	19
Шкільні новини	21
Здоров'я не купиш	22
Сторінка психолога	23
Феномен Брітні Спірс	25
Конкурс	26
Улюблені анекдоти наших вчителів	28
Поетичний вернісаж	29

Колонка редактора

Запрошуємо до співпраці

Шановні друзі, наші читачі! Як би там не було, а головне – результат: перший номер журналу Куликівської школи випущено в політ. Наша мрія стала реальністю. Школа тепер має свою трибуну, з якої кожен може висловитись. Журнал почав своє життя, і, сподіваємось, воно буде довготривалим і успішним. Ми розповідатимемо вам не про “дикий” Захід і далекий Схід. Журнал наш – про нас, про нашу школу, про вчителів та учнів. **Ми** всі – герої нашого журналу. На питання опонентів “Кому потрібен цей журнал?” відповідаємо:

- журнал потрібен для того, щоб розповісти про те, що хвилює, що подобається, що не подобається;
- журнал – це можливість почути всіх: учнів і вчителів, **батьків** і психологів, директора й завуча;



знання з рідної мови, розвивати інтелект, а, можливо, комусь допоможе вибрати майбутню професію.

Бажаю вам творчих успіхів. Нехай ваш журнал стане надійним другом і добрим порадиником учителям, учням, батькам.

- журнал – це можливість розповісти про талановитих учителів, розумних учнів;
- журнал – це можливість зробити рутинне життя школи більш привабливим і цікавим.

Перший номер журналу – це пробний варіант. Він покаже, чи може шкільне видання користуватися попитом і яка його аудиторія. Ми думаємо, що згодом дизайн журналу стане кращим, ми сподіваємось, що в нас з’являться багаті спонсори. **Ми** запрошуємо до співпраці тих, у кого є конкретні пропозиції, поради або претензії, і тих, хто вміє малювати, фотографувати, вміє набирати текст на комп’ютері; тих, хто має художній смак та навички створення привабливого дизайну. Робити всім вистачить. Давайте разом творити добру й корисну справу!

Бодяко Оксана
11-а клас

Напутнє слово директора

Дорогі мої юні журналісти! Ви робите добру справу, випускаючи журнал, який, сподіваюся, буде цікавим і потрібним. Покликання журналіста – нести слово добра й правди. Хотілося б, щоб журнал допомагав нам, учителям, формувати світогляд дітей, виховувати їх справжніми патріотами України. Пам’ятайте, що ви взяли за дуже благородну й почесну справу.

Час стрімко летить. Ростуть і міняються наші діти. Нове покоління вимагає вдосконалення методів навчання, урізноманітнення форм і прийомів педагогічної роботи. Ми, вчителі, маємо робити все, щоб навчатися було не лише корисно, а й цікаво. Вірю, що практична журналістська діяльність допоможе вам проявити й розкрити себе, вдосконалити свої

В. О. Скоромець

- Далеке-близьке -

3 історії Куликівської школи

Школа заснована в 1855 / 56 рр. Це була двокласна церковно-приходська школа. Її називали школою грамоти.

У 1907 році перейменована у вищу 4-річну початкову школу.

У 1919 році земська й міська школи об'єдналися в одну семирічну трудову школу ім. 1 Травня.

У 1935 році школа стає середньою.

У 1976 році побудоване нове приміщення школи, велика заслуга в цьому тодішнього директора Штупуна Степана Семеновича.

Спогади вчителя

З 15 серпня 1957 року після закінчення Ніжинського державного педагогічного інституту я почав працювати вчителем фізики та астрономії в Куликівській середній школі.

Школа тоді розміщувалася в старих приміщеннях, в одному з яких нині знаходиться районна бібліотека. У школі було пічне опалення, зимою в класах було дуже холодно. У великі морози замерзло чорнило в чорнильницях, а на панелях в класних кімнатах нароставав товстим шаром сніг, який після уроків техпрацівниці зчищали скребками й відрами виносили на двір.

Навчання в основному проходило в одну зміну, але кілька середніх класів училося в другу зміну. Електрики тоді не було, тому вечірні заняття й гурткова робота з учнями проводилась при газових лампах.

Значна частина вчителів школи не мала вищої освіти. Школа була слабо забезпечена навчальними посібниками, але мала фізичний та хімічний кабінети, завершували будівництво шкільної майстерні (нині там знаходиться контора тепломережі). Майстерня мала дві кімнати для навчання роботам по дереву й металу.

Педагогічний колектив школи був дружній і працездатний, радо зустрів молоде поповнення. Того року до школи прибули ще зовсім юні вчителі Петриченко Віктор Миколайович, Ярошевська Наталія Григорівна.

У школі тоді навчалось більше семисот учнів, всі класи були парами.

лельні. В старших класах навчалися учні з Жуківки, С.-Дівиці, Буди, Орлівки, Б.-Муравійки, В.-Муравійки. Жили й харчувалися вони в шкільному інтернаті.

Директором школи працював Черненко Михайло Миколайович, а трохи пізніше – Бенюх Петро Степанович.

Математику в старших класах викладала Тронь (Замула) Галина Григорівна, російську мову та літературу Чава Олександра Андріянівна (їй пізніше було присвоєно звання Заслуженого вчителя України), українську мову та літературу - Ігнатенко Галина Артемівна, хімію – Рафальська Олена Пилипівна (була нагороджена орденом Леніна), французьку мову – Рафальська Антоніна Пилипівна. У ті роки якраз формувався учительський таланти молодого Клейнера Ісака Мойсійовича, який читав усе, що давали: російську мову та літературу, хімію, біологію, математику, креслення, німецьку мову. Він підміняв хворих учителів та тих, що йшли в декретні відпустки. Педагогічної освіти він не мав, тому навчався заочно в Ніжинському педінституті на філологічному факультеті, здобуваючи спеціальність учителя російської мови та літератури.

Внутрішкільний контроль із боку дирекції був жорстокий. Ретельно перевірялися поурочні плани вчителя, вимагалися від учителя всі учнівські зошити, регулярно вчителі відвідували учнів вдома, щоб знати умови їх життя й навчання, та для роботи з батьками.

Велася боротьба з курінням, яке й тоді було серед учнів, заборонялося відвідувати танці в сільському Будинку культури та Будинку культури льонозаводу. За це знижували учням оцінку з поведінки. В вечірній час здійснювалося спеціальне чергування вчителів, щоб учні допізна не вешталися по вулицях. Педагогічний колектив школи був дуже дружній. Всі свята відзначали у школі разом, збираючись по кілька разів на рік, багато співали. Весною обов'язково колектив виїздив у ліс на 1 й 9 Травня, а восени – по гриби. Ініціатором цих заходів був директор школи Бенюх П.С.

Кожний учитель був агітатором у селі, на фермі, на стані механізаторів, відвідував щотижня політзаняття – ця робота була під великим контролем з боку колгоспного парторга. Тоді писали: «Учитель подобен солдату-герою, - тот же будёновец и большевик».

Л.О.Повозник

Куликівська школа сьогодні –

це 729 учнів, 31 клас, 67 учителів

У школі працюють:

9 учителів вищої категорії:

Скоромець В.О.

Труш О.М.

Кузьменко О.К.

Грінченко Л.А.

Дорошенко Н.М.

Красна Г.М.

Скоромець О.С.

Трейтак Г.С.

30 учителів мають першу категорію

24 учителі мають другу категорію

4 спеціалісти.

У 2003 р. школу закінчило 84 учні. Із

них 6 отримали золоті медалі:

Атрощенко С.П., Бойко Ю.А.,

Бугай Я.П., Мельник І.С.,

Кунтиш Є.В., Адморок І.В.

4 срібні медалі отримали:

Труш А.М., Шемендюк О.М.,

Старчак О.І., Тишко Н.М.

36 випускників 2003 р. вступили до вищих навчальних закладів; 26 - до технікумів.

На предметних олімпіадах учні нашої школи зайняли 31 перше місце, 10-друге, 11-третє.

За успішний виступ на обласних олімпіадах дипломами 1-го ступеня нагороджені:

Ничипоренко О.С.(історія), Кашченко І.А. (укр. мова та література), Гарбуз В.Л. (ДПЮ).

У 20003 р. на кінець навчального року в школі було 66 відмінників.

У школі створено 4 гімназійні класи, які працюють за ускладненою програмою з поглибленим вивченням деяких предметів.

Матеріал збирали
учениці 10-А кл.

Іваненко Яна
Корнійчик Ольга



- Інформація для роздумів -

Кількість учнів та класів у Куликівській середній школі

1979-1980 н.р.	749 учнів – 23 класи
1980-1981 н.р.	750 учнів – 23 класи
1981-1982 н.р.	756 учнів – 23 класи
1982-1983 н.р.	776 учнів – 24 класи
1983-1984 н.р.	819 учнів – 26 класів
1984-1985 н.р.	819 учнів – 26 класів
1985-1986 н.р.	819 учнів – 26 класів
1986-1987 н.р.	826 учнів – 27 класів
1987-1988 н.р.	906 учнів – 29 класів
1993-1994 н.р.	963 учнів – 38 класів
1995-1996 н.р.	983 учнів – 38 класів
1996-1997 н.р.	973 учнів – 37 класів
1997-1998 н.р.	971 учнів – 37 класів
1998-1999 н.р.	931 учнів – 37 класів
1999-2000 н.р.	883 учнів – 35 класів
2000-2001 н.р.	851 учнів – 34 класи
2001-2002 н.р.	833 учнів – 34 класи
2002-2003 н.р.	787 учнів – 33 класи
2003-2004 н.р.	729 учнів – 31 клас

Актуальне інтерв'ю

У ході підготовки до випуску першого номеру шкільного журналу наші кореспонденти зустрілися із завучем школи Мельник Валентиною Михайлівною. Вона люб'язно поспілкувалася з юними журналістами й дала інформацію, яка, сподіваємося, буде вам цікавою. Фрагменти цієї бесіди ми друкуємо.

Про ремонт школи.

На ремонт витрачено 4547 гривень. Із них 1000 грн. надав підприємець Труш В.В. Інші кошти надійшли від батьків та вчителів. За державні кошти куплена фарба.

Про підручники.

Не вистачає підручників. Але винна в цьому не школа, не бібліотека, а держава, яка чомусь не встигає за новими програмами.

Про шкільний музей.

Незабаром всі матимуть можливість відвідати цей музей. Він складається із 2-ох кімнат: українського народознавства (19^{-й} кабінет) та бойової слави й історії рідного краю (20^{-й} кабінет).

Про лінгафонний кабінет.

У недалекому майбутньому 18^{-й} кабінет планується обладнати як лінгафонний.

Про шкільну форму.

Наша школа ще не готова до впровадження загальнообов'язкової шкільної форми.

Про майбутнє школи.

Через 2-3 роки ми будемо мати можливість користуватися Інтернетом. У школі буде вестися навчання за двома



профілями: гуманітарним та природничо-математичним.

Про мрії.

У школі багато квітів, є тренажерний зал, басейн. А найголовніше: стосунки між учителями й учнями толерантні, дружні. Учитель і учень – партнери. Справа вчителя – навчити дітей самостійно добувати знання, зробити своїх учнів висококультурними, вихованими, багатими інтелектуально й духовно.

– *знаменна дата* –

«Свято зі сльозами на очах»

Ось уже шість десятиліть мирно й спокійно живе наша придеснянська поліська земля. Ті, кого ми сьогодні називаємо ветеранами Великої Вітчизняної війни, звільнили наш край від фашистської навали. 60 років... Багато це чи мало? У старих деревах у річних кільцях іноді знаходять сліди пороху й свинцю. Деревата пам'ятають війну. І ми, люди, пам'ятаємо і не забуваємо уроків історії. Ця пам'ять яскрава й свята, як Вічний вогонь біля могили Невідомого солдата. І пам'ять цю ми передамо й нашим нащадкам, хай пам'ятають, заради майбутнього.

Наша школа урочисто відсвяткувала 60-річчя визволення. Тиждень Пам'яті, уроки Мужності, зустрічі з ветеранами, мітинг-реквієм – усе це ще раз змусило нас згадати буремні воєнні роки. Ми слухали вражаючі, захоплюючі розповіді наших визволителів і бачили, як молоді загоралися їхні очі – вони згадували не тільки війну, а й свою юність. Та бачили ми в їхніх очах і сум, і біль. І не лише від спогадів про криваві події цей сум. Мабуть, ще й від того, що й сьогодні цим стареньким людям нелегко приходить. Так хотілось би, щоб вони мали достойні пенсії, повагу, нормальні людські умови життя! Вони ж наші рятівники, вони понівечили своє життя заради нас! Та й мало ж їх зовсім залишилося. Треба зігрівати їх любов'ю і шаною не лише на свята, а завжди, кожної хвилини. І треба переймати в них ті людські якості, які допомогли їм перемогти: витримку й терпіння, оптимізм і впевненість, мужність і стійкість, любов до Батьківщини. Якщо нам, молодим, будуть притаманні ці риси, ми завжди і в усьому будемо перемагати.

Кисла Альона 9 - А клас
Бутко Людмила 9 - А клас
Назимко Оксана 9 – В клас

Відповідальна місія

Із кожним роком все менше ветеранів приходить на мітинги, присвячені Перемозі. Вони йдуть із життя, покидають нас. Настане день, сумний день, коли ніхто з ветеранів не прийде до Обеліску. Але пам'ять не повинна вмирати. Зв'язок поколінь не можна розірвати. Це буде трагедія. Що ж робити? Вихід є. Хай розказують дітям про війну дочки й сини ветеранів, а потім – онуки й правнуки. Із покоління у покоління хай передається свята пам'ять про Велику Вітчизняну війну.

Не можуть не хвилювати рядки з вірша одного російського поета:

В пятидесятых рождены
Войны не знали мы, и всё же
В какой-то мере все мы тоже
Вернувшиеся с той войны...
Так, покоління 50-х, 60-х років стільки читало про минулу війну, стільки бачило кінофільмів, стільки чуло розповідей своїх батьків, дідів, що здається, саме було учасником усіх тих подій. Шановні ровесники! Давайте розкажемо дітям те, що знаємо про війну ми. Хай знають і вони. Це відповідальна місія, і її передають нам безпосередні учасники Великої Вітчизняної війни. Хай збережеться пам'ять, хай не згасне **Вічний вогонь**.

День учителя

* * *

Коли настане час прийти біді,
І срібні липи опадуть у бруд,
І сонця пальці – теплі та руді -
У порох душу світу розітруть,
Жах підпре під горло, піт проб'є
Розгрузле тіло, виплеснувши душу...
Прийде **Учитель**. Скаже:

“Я ще є.

Цей світ живий, страшний та непорушний”.
І руку дасть. І обітре сльозу.
Підставить серце на крутому схилі.
Тоді до ніг, немов німу лозу,
Свої потреби й сподівання схилить.

І з бруду встане, чистий, як зерно,
Беззахисний, наївний, всезначимий,
Як непорушне вічне знамено,
Стоятиме він в тебе за плечима.

Ти підеш далі, вище, нарозліт!
Шаленим громом в небі прогуркочеш...
Він лишиться як невловимий міт
Шляху, з якого збачити не зможеш.



Учителю! На твоїх плечах тримається світ. Витримай, не зігнись. Хай вистачить тобі сили й наснаги. Виховуй у дітях доброту, захищаючи їх від зла; виховуй щирість, захищаючи від обману й фальші; виховуй чесність, захищаючи від брехні й лицемірства; виховуй гідність, захищаючи від приниження і несправедливості. Виховуй Громадянина, Патріота. Виховуй Людину!

Ось такі вони, наші вчителі

Напередодні свята наші журналісти наважилися взяти перше в своєму житті інтерв'ю. І не в кого-небудь, а у наших учителів, навіть – у директора. Ми всі звикли до того, що вчителі задають питання, учні відповідають. Під час інтерв'ю все було навпаки: ми, учні, питали, а наші строгі наставники нам відповідали. Питання ми вирішили задати неважкі:



- 1.Хто вплинув на ваш вибір професії, або що спонукало вас стати вчителем?**
- 2.Чи обрали б ви професію вчителя, аби вам дали ще один шанс вибору?**
- 3.Що б ви змінили в системі освіти України?**

Ось відповіді.

Гнилуша Лілія Володимирівна,
учитель математики.

- 1.Вплинули, звичайно, батьки. Вони в мене вчителі.
- 2.Мабуть, так.
- 3.Я б хотіла, щоб ті, хто пише підручники для дітей, хоч трохи з ними працювали. Хотілося, щоб математику вивчали ті, хто її любить і

розуміє. А хто любить фізкультуру, хай би займався фізкультурою.
Зеленський Олександр Станіславович, учитель інформатики.

- 1.На вибір професії вплинув, мабуть, мій товариш. Він на рік раніше пішов навчатися до педагогічного.
- 2.Я б обрав цю професію. Мені дуже подобається спілкуватися з

дітьми, і я серед них буду почувати себе молодим завжди.

3. На мою думку, в освіті ще багато недоліків: погане фінансування, недостатня кількість підручників. Учитель повинен, крім уроків, думати про додаткові заробітки, щоб протримати свою сім'ю.

Дорошенко Надія Миколаївна,
English.

1. На мій вибір вплинула моя вчителька англійської мови. Перша була за фахом хіміком-біологом, а викладала English.

2. Я б знову обрала професію вчителя. Не уявляю іншої роботи, не уявляю себе без спілкування з дітьми.

3. Я хочу, щоб було більше спеціалізованих класів, шкіл. Діти в нашій школі дуже навантажені інформацією. А 12-бальна система подобається.

І нарешті відповіді самого директора школи

Скоромця Володимира Олександровича.

Його ми довантажили й додатковими запитаннями:

4. Чи подобається Вам колектив школи?

5. Про що мрієте?

6. Що хотіли б побажати нам, випускникам.

Подаємо відповіді директора.

1. Мій вибір був фатальним. Вступав до вузу в останні дні, коли вже відбувалися вступні екзамени. Вплинув на мене товариш, батько якого був учителем. Директор школи, в якій я навчався, теж був фізик.

2. Я б обрав, мабуть, іншу професію.

3. Мені не подобається ставлення держави до школи, до вчителя, до освіти, залишковий принцип фінансування освіти. Зарплата вчителя дуже далека від європейського рівня. Матеріально-технічне забезпечення навчально-виховного процесу бажає бути на порядок вищим, адже діти – це майбутнє нашої Батьківщини, і, закінчуючи навчання в школі, вони повинні бути підготовленими до життя.

4. Подобається, безумовно! Педколектив нашої школи високопрофесійний, успішно, з високою відповідальністю, на творчому рівні розв'язує завдання по формуванню нового громадянина держави Україна.

5. Щоб виконувався Закон про Освіту, щоб мої учні стали вченими, вчителями, інженерами, лікарями, висококваліфікованими спеціалістами, чесними трудівниками, хорошими людьми.

6. Наполегливо вчіться й працюйте. І всі мрії здійсняться. Взагалі, я пишаюся нашими випускниками. Нехай доля щедро дарує вам міцне здоров'я, душевне тепло, велике людське щастя і благополуччя.

Інтерв'ю наважились
взяти учениці 11 –А кл.

Бодяко Оксана
Кащенко Інна

Наша люба “математичка”

Як вересень у школу до порогу
Постелить флоксів пелюстковий слід,
Почнеться наша нелегка дорога,
Як кажуть, з дошки чистої, у світ...

Багато років тому переступила поріг школи молода, красива, енергійна вчителька математики, закохана у свою професію, Тарасенко Варвара Михайлівна. І повела своїх учнів нелегкою дорогою знань. Про таких людей, як наша Варвара Михайлівна, говорять: “Вони схожі на сонце, від них іде тепло й світло”. Не одне покоління було її учнями, і нам теж пощастило вивчати математику разом з Варварою Михайлівною.

Пам’ятаю у 5-му класі ми переляканими очима дивилися то на неї, то на дошку, списану цифрами, не розуміючи майже нічого й від усвідомлення своєї безпомічності боялися поворухнутися. Коли вчителька запитувала, чи ми розуміємо матеріал, ми кивали головами, нічого не тямлячи. Але її проникливі очі все бачили, і вона знала, що нам потрібно повторювати, щоб примусити нас самостійно мислити. “Математика – це гімнастика для розуму,” – сказав хтось із великих. І наші уроки математики були дійсно гімнастикою, яка розвивала нашу здатність мислити.

Ми не зразкові й не ідеальні учні. І, перевіряючи наші зошити, Варвара Михайлівна писала зауваження: “культура математичних записів”, “гідко”, тощо. Ці її “автографи” ставали у нас “крилатими висловами”, і зараз, коли Варвара Михайлівна вже на пенсії, нам так не вистачає її критики, її зауважень.

За 4
роки
ми



прив’язалися до Варвари Михайлівни, полюбили її. Поки вона була з нами, ми не розуміли навіть, як любимо її. А сьогодні згадуємо, і, здається, що в її виконанні доведення навіть найскладнішої теореми звучало, як пісня: чітко, жодного зайвого слова, зрозуміло...

І ось 1 вересня. Ми прийшли в 9 клас. На урок математики до нас зайшла молода, красива, енергійна вчителька. Ні, не Варвара Михайлівна, а Ольга Павлівна. Ми трохи розгубилися, засумували. Але починаємо звикати. Ми полюбили Ольгу Павлівну, це точно. Але ще довго буде звучати в пам’яті голос нашої улюбленої “математички” Варвари Михайлівни, і ми будемо знову й знову згадувати, як вона вперше зайшла в наш клас і поглянула на нас проникливими, строгими й водночас добрими учительськими очима.

Баишта Діана, 9 - А кл.



Педагог на всі часи

**Минуло 85 років
від дня народження
Василя Сухомлинського**

Про те, що
казкою можна
лікувати ди-

тячі душі, зранені війною, злиднями, сирітством, Василь Сухомлинський вперше дізнався з творів Януша Корчака і своїх вихованців: він вів «на уроки» до лісу, на берег річки чи до таємничої печери, де разом із ними складав оповідки про справедливості, перемогу добра над злом. Діти ставали спокійнішими і впевненішими, в них засвічувалася віра в те, що не все втрачено і попереду — сповнене цікавих відкриттів життя. Діти хотіли вчитися. Це була «Школа радості» Сухомлинського.

Василь Сухомлинський — один із найвідоміших педагогів і дитячих письменників ХХ століття. Його ідеї, науково-методологічні розробки, практичний досвід сьогодні втілюються в освітньо-виховних системах європейських країн, Японії, Америки. «Я ніколи в житті не належав собі», — казав педагог. Упродовж 32 років він вів педагогічний щоденник, який став основою для його художніх і наукових творів — понад 40 книг, 600 статей, 1200 мініатюр, казок, притч та новел для дітей. Його твори перевидавали величезними тиражами, а книга «Серце віддаю дітям» вийшла друком 30 мовами світу. Сухомлинський об'єднав ідею всебічного розвитку особистості з ідеєю гармонійного розвитку суспільства. На думку Сухомлинського, головне завдання учителя — зробити так, щоб найважливішим для кожного вихованця стала його потреба в іншій людині. «Вчительська професія — писав педагог — це людинознавство, постійне, невпинне проникнення у складний духовний світ людини. Чудова риса — постійно відкривати у людині нове, дивуватися новому, бачити людину в процесі її становлення — один із тих коренів, який живить покликання до педагогічної праці. Я твердо переконаний, що цей корінь закладається

у людині ще в дитинстві, юності, закладається і в родині, і в школі. Він закладається турботами старших — батька, матері, вчителя, — які виховують дитину: в душі любові до людей, поваги до людини».

Василь Сухомлинський народився на Кіровоградщині і там же, у селі Павлиш, згодом створив свою «Школу радості». Його батько працював столяром і теслярем, майстрував музичні інструменти. Мама, натрудившись на колгоспній ниві, вечорами розповідала дітям казки. За свідченнями односельців, у цій родині ніколи не карали дітей. Усі діти (трое синів і донька) стали вчителями української мови. Василь закінчив Полтавський педагогічний інститут, вчителював у своєму рідному селі Василівці, а згодом, пропрацювавши шість років директором Павлишської школи, став вихователем класу. Хоча за фахом був філологом, самотужки опанував математику, щоб викладати її «своїм» дітям. «Тридцять років безвиїзної праці в сільській школі були для мене великим, ні з чим не порівнюваним щастям», — писав Сухомлинський у передмові до своєї книги «Серце віддаю дітям». — Що найголовнішим було в моєму житті? Без роздумів відповідаю: любов до дітей».

У Павлишській школі виховання без покарань стало педагогічним принципом всього учительського колективу. Оцінкою Сухомлинський користувався як винагородою за працю, а не як покаранням за лінощі. Він, як і Януш Корчак, закликав поважати «дитяче незнання». «Виховання без покарання — це не вузько шкільна справа, — говорив педагог. — Це одна з найважливіших проблем... перебудова суспільства його найтонших і найскладніших сфер — людської свідомості, поведінки, взаємовідносин». Сухомлинський створив власну педагогічну школу, переймаючи її досвід на Кіровоградщині та звідусіль. Так, він писав про комуністичне виховання. Але передовсім

— про серце. І, як переконана директор Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти Марія Барна, «дуже помиляються ті, хто вважає Василя Сухомлинського педагогом радянського періоду: радше це вчитель на всі часи. Просто Василь Сухомлинський у той період жив і працював і, зважаючи на вимоги тодішньої ідеології щоб надрукувати свої твори, змушений був адаптувати їх певним чином. Наприклад, пишучи про християнське чи родинне виховання повинен був називати його комуністичним. Але не зрозуміти цього може хіба та людина, яка глибоко не вчитується у твори Сухомлинського, а тільки гортає їх. Вдумайтеся у фразу «Серце віддаю дітям» — нею сказано все. Таким має бути вчитель».

«З боєм бачиш, як навіть у знаючих свій предмет учителів виховання іноді перетворюється на жорстоку війну тільки тому, що ніякі духовні нитки не зв'язують педагога й учнів, і душа дитини — застібнута на всі гудзики сорочки, — писав Сухомлинський — Головна фігура школи — це вихователь первинного дитячого колективу — класного колективу. Він і вчитель, що дає учням знання, і друг дітей, і керівник їхнього багатогранного духовного життя. Навчання — це тільки одна з пелюсток тієї квітки, яка зветься вихованням у широкому сенсі цього поняття. У вихованні немає головного і другого, як немає головної пелюстки серед багатьох пелюсток, що створюють красу квітки».

Ярослава МУЗИЧЕНКО.

Моя мама вчителька

Учитель - наш найкращий друг,
Нам відкриває всі дороги,
Які до щастя нас ведуть,
Ведуть до перемоги.

На вчителя покладена величезна відповідальність за те, якими людьми ми станемо. Тому це дуже почесна праця, але й дуже важка: серед зла, несправедливості наші наставники залишаються добрими, чесними, порядними.

Моя мама теж учителька, і я, як ніхто інший, знаю, яка це важка робота. Я завжди уявляю маму серед книжок, зошитів, планів, конспектів. Своїм учням моя мама говорить завжди, що можна не знати математики, історії, біології чи фізики, а бути людиною - треба обов'язково. А ще мама переконана, і весь час переконує в цьому мене й своїх учнів, що потрібно навчитися мислити. Адже людина, яка думає, аналізує краще розбирається у всьому, що діється навкруги.

Я бачу, як тяжко й багато працює мама, я розумію, який це важкий учительський хліб. Багато ще доводиться працювати по господарству, обробляти городи. Дивуюся, як на все в мамі вистачає сил. Я дуже хочу, щоб у нашій державі цінували й поважали вчителів, давали їм змогу відпочити. Мені так боляче бачити, як утомлюється моя мама.

Петренко Юлія
9 - В кл.

- Цікава подорож -

Древній Любеч

П'ятого жовтня група учнів 7 та 9 класів мала можливість відвідати древнє місто Київської Русі – Любеч. Читаємо в “Повісті минулих літ” про похід Київського князя Олега в 907 році на греків: “І заповідав Олег давати данину руським містам: перш за все для Києва, а потім для Чернігова, для Переяслава, для Полоцька, для Ростова і Любеча”.

Отже, Любеч відіграв роль одного з провідних міст Київської Русі. Це місто ще відоме й тим, що в 1097 році відбувся з'їзд руських князів, що поклав початок роздробленості Київської Русі.

Наша екскурсія по Любечу й почалася перш за все із Замкової гори, на якій саме й відбувся даний з'їзд. Зараз на цьому місці стоїть пам'ятник, на якому в профіль зображені всі князі, що брали участь у з'їзді.

Поряд із Замковою горою (до речі висота якої 30 м) стоїть ще одна гора, на якій колись у період язичества знаходилося капище, де стояли дерев'яні ідоли і яким любечани приносили жертви з метою задобрити своїх богів.

Неподалік від Любеча протікає Дніпро, який зараз є кордоном між нами й Республікою Білорусь.

Побували ми біля Дніпра, почули розповідь екскурсовода про буремні дні 1943 року, коли в цьому місці відбулося форсування Дніпра військами 12-ї Пінської орденоносної дивізії. Багато наших воїнів загинуло, а серед них і 6 героїв Радянського Союзу, які поховані в центрі Любеча й на могилі яких стоїть пам'ятник.

Побували ми також у лісі на місці страшних боїв за Дніпро. Нимими свідками тих часів є залишки окопів, траншей, бліндажів. Відвідали ми й шкільний музей, який вражає оформленням та різноманітністю експонатів.

А наостанок наш шлях проліг до Антонієвої печери, яку славнозвісний монах у 12 ст. починав копати спочатку в Любечі, а потім у Чернігові, а згодом і на території Києво-Печерської лаври.

Поїздка в Любеч принесла нам велике моральне задоволення, і водночас ми змогли почерпнути для себе цінний історичний матеріал про минуле рідного краю.

Кусій Марія

9 - Б клас

- Шкільні новини -

Операція “Урожай”

З 26 вересня по 9 жовтня наша школа заготовляла овочі для своєї їдальні. Зібрали понад 12 тонн картоплі. Отже, голоду не буде. Перезимуємо! Спасибі батькам і дітям. Найактивнішими були 3 - В (502 кг), 8 - А (547 кг), 10 - Б (484 кг).

Повозник Аліна

Баглай Світлана, 10 - В кл.

Літня казка

Минулого року в телегрі-вікторині “Стежками рідного Полісся” учень 9 - А класу Герасименко Віталій зайняв друге місце,

нагороджений він був путівкою в “Артек”. І сьогодні на сторінках нашого журналу розповідь Віталія про чудовий відпочинок у знаменитому таборі.

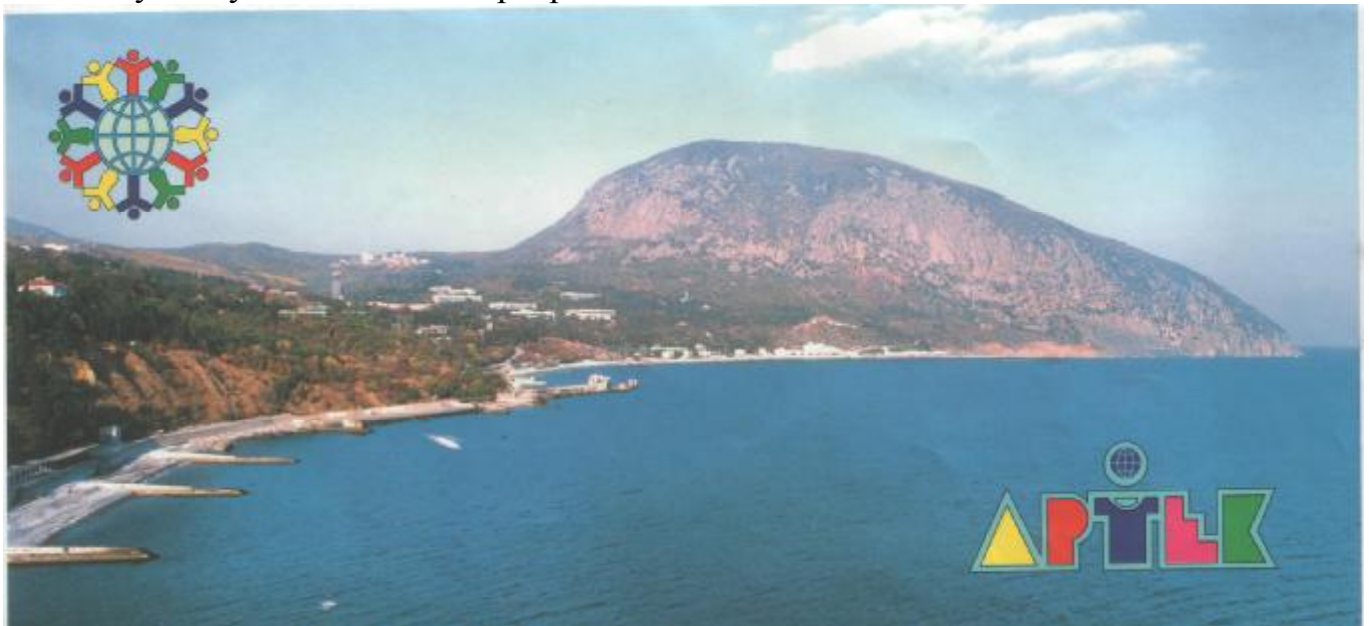
Наприкінці цього літа мені пощастило побувати в міжнародному дитячому центрі “Артек”.

“Артек” – це “містечко”. Уявіть собі 8 кілометрів пляжів. “Артек” складається з 10 таборів. Уявіть нашу “Деснянку”. Один табір у “Артеці” дорівнює трьом “Деснянкам”. Я був у таборі “Польовому”. Мені пощастило потрапити в перший морський загін. У кожному таборі є лише один морський загін, куди вибирають тільки найсильніших. Порівняно з простими загонами в нас була дуже насичена програма.

Ми вивчали будову шлюпки ЯЛ-6 та виходили на ній у море. Також учили морські вузли, перетягували канат, плавали на швидкість, учили коронну пісню. Коли ми оволоділи певними морськими навичками, то взяли участь у змаганнях з морського багатоборства. Хочете вірте, а хочете ні, але ми серед трьох морських загонів зайняли перше місце, виграли кубок та стали найкращим морським загonom усього “Артеку”. Табір “Польовий” уже два роки не вигравав кубок.

Також ми їздили на екскурсії по всьому Криму. Увечері було багато різних заходів. Я щасливий, що побував у такому райському куточку. “Артек” у моїй пам’яті залишиться чарівною літньою казкою.

В. Герасименко 9 - А клас.



- Проба пера -

Журавлі

По небу летять ключем журавлі.
Вони вже курличуть:
«У вирій, у вирій...»
Летять та й не знають летіти куди.
Летить, журавлі, до теплої мрії.

Так сумно дивитись у небо мені,
Коли пролітають ключем журавлі...
Куди летите ви із Батьківщини?
До теплого краю, в далекі країни.

Рідна мова

Наша мова, рідна мова,
Ти для нас така чудова.
В цілیم світі ти найкраща,
Знав тебе наш древній пращур.

Через пута бід, неволі
Ти сміливо йшла до волі.
Мов кришталь, ти сяєш знову
І цвітеш квітками, мово.

Лапко Катя 9 – Б кл.

Проект школи ХХІІ століття

Чому ж щоосені тут так зоряно квітнуть троянди? Бо це Куликівська школа, повна гамірливих дітлахів, а діти – це квіти життя.

Ми піднімаємося по мармурових сходах і набираємо код. Відчиняються двері й ми опиняємося у дзеркальному холі, де всіх безкоштовно пригощають шоколадними тістечками й сидром. Набравшись сил, ми направляємося ліфтом далі. Ось клас інформатики, але вчителя тут нема: порядкує робот Том. У класі ідеальна тиша, бо діти 6 - А класу готуються до захисту кандидатської дисертації. Дуже цікаво проходять уроки історії, бо в кабінеті є машина часу. Тому ми завжди у вирі подій: то знайомимося з первіснообщинними аборигенами, то Наполеон розповідає нам про стратегію бою, а то ми просто відпочиваємо біля єгипетських пірамід. Математика, мабуть, найулюбленіший предмет більшості, бо на уроці ми відпочиваємо, а всі задачі, приклади вирішують за нас удосконалені комп'ютери.

Але з фізкультурою, спортом ніщо не може зрівнятися. Тут нам і басейн, і сауна, і уроки боксу, карате, які проводять черепашки ніндзя.

На музиці діти самі складають пісні, пишуть музику, грають на гітарах, барабанах, синтезаторах. Ось, здається, зазвучала музика. Тільки чому вона так різке мій слух? А, та це ж будильник. Пора вставати, знову йти до школи.

Сон насився учню 6 - А класу
Гнилуші Сергію

-

Вузів у нас сьогодні – на будь-які покликання, обдарування, смаки і – гаманці. Перевагою користуються державні заклади освіти. Саме тут на всіх формах (держзамовлення, контрактна, денна і заочна) навчається 39435 студентів. Плюс до цього 5818 осіб гризуть граніт науки у 24-х приватно-комерційних центрах, філіалах, пунктах і т. д.

До вашої уваги перелік навчальних закладів III та IV рівнів акредитації.

ДЕРЖАВНІ:

Чернігівський державний технологічний університет. Факультети: економічний, менеджменту й підприємництва, електронних та інформаційних технологій, механіко-технологічний (тут – нова спеціалізація: дизайн та проектування металообробного обладнання).

Чернігівський державний педагогічний університет. Факультети: початкового навчання, історичний, хіміко-біологічний, фізико-математичний, індустріально-педагогічний, фізичного виховання.

Ніжинський державний педагогічний університет. Факультети: філологічний, історико-правознавчий, іноземних мов, музичний, природничо-географічний, фізико-математичний, соціально-гуманітарний.

Чернігівський державний інститут економіки й управління. Факультети: обліково-економічний, фінансово-економічний, менеджменту, юридичний, аграрного менеджменту, геоінформаційних систем і управління територіями (відкритий цього року, спеціальності: землевпорядкування і кадастр; водопостачання і водовідновлення, геоінформаційні системи й технології).

Ніжинський агротехнічний інститут Національного аграрного університету. Спеціальності: (спеціаліст) механізація сільського господарства, енергетика сільськогосподарського виробництва; (бакалавр) механізація сільського господарства, енергетика сільськогосподарського виробництва, облік і аудит, менеджмент організації; (молодший спеціаліст) механізація сільського господарства, електрифікація і автоматизація сільського господарства, бухгалтерський облік, організація виробництва.

КОМЕРЦІЙНІ:

Європейський університет фінансів інформаційних систем, менеджменту й бізнесу (Чернігівська філія). Факультет економіки й менеджменту.

Київський слов'янський університет (Чернігівська філія). Спеціальності: міжнародні відносини, політика, економіка та право країн Центральної та Східної Європи; польська та англійська філологія; історія політичних технологій; митна справа, податкова справа, облік та аудит.

Український державний університет водного господарства та природокористування. Прилуцький навчально-консультаційний центр. Спеціальності: автоматизоване управління технологічними процесами й виробництвами, гідромеліорація, землевпорядкування та кадастр, теплозагопостачання та вентиляція. Форма навчання – заочна.

Прилуцький навчально-консультаційний пункт Сумського державного університету. Спеціальності: інженерна механіка, електроніка, прикладна математика. Навчання на базі Прилуцького агротехнічного технікуму.

Українсько-російський інститут (філія) Московського державного відкритого університету в Чернігові. Спеціальності: юриспруденція, економіка й управління на підприємствах, світова економіка, менеджмент організації.

Чернігівське відділення Національного фармацевтичного університету (м. Харків). Спеціальності: фармація, технологія парфумерно-косметичних засобів.

Чернігівський інститут МАУП (міжрегіональна академія управління персоналом). Факультети: юридичний, економічний, економіко-правовий технікум. Філіали: Бахмач, Мена, Ніжин.

Чернігівський навчально-методичний центр Рівненського інституту слов'янознавства Київського славистичного університету. Спеціальності: психологія (стаціонар); психологія, менеджмент митної справи, менеджмент зовнішньоекономічної діяльності (заочно).

Чернігівський навчальний науково-консультаційний центр Херсонського державного технічного університету. Спеціальності: обладнання легкої промисловості та побутового обслуговування, прядіння натуральних і хімічних волокон та ін.

Український фінансово-економічний інститут. Факультети й спеціальності: економічний (фінанси), маркетинг, інформаційних систем в економіці (економічна кібернетика).

Чернігівський регіональний підрозділ УФЕІ. Спеціальності: фінанси, маркетинг, економічна кібернетика.

Чернігівський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти. Факультети: підготовки та перепідготовки фахівців, підвищення кваліфікації педагогічних кадрів.

Чернігівський інститут інформації, бізнесу й права Міжнародного науково-технічного університету.

Чернігівський навчально-підготовчий центр Інституту муніципального менеджменту та бізнесу.

Чернігівський регіональний навчально-консультативний пункт Нікопольського інституту управління, бізнесу й права.

Чернігівський навчально-консультаційний пункт Центрального інституту післядипломної освіти.

Чернігівська філія Університету сучасних знань.

Прилуцький навчально-методичний центр із заочної освіти Ніжинського державного педагогічного університету.

Навчально-консультаційні пункти Сумського національного аграрного університету (м. Остер, м. Борзна, м. Н.- Сіверський, м. Бобровиця).

Новгород-Сіверський навчально-методичний центр Ніжинського педагогічного університету.

Новгород-Сіверський навчально-консультаційний пункт Сумського держуніверситету.

Навчально-консультаційний пункт з дистанційної освіти Національного аерокосмічного університету (ХАІ) у Чернігові.

Консультаційний пункт Ніжинського агротехнічного інституту на базі Сосницького аграрного ліцею (заочно).

Навчально-консультаційний центр Глухівського педуніверситету (заочно) на базі Сосницького аграрного ліцею. Спеціальність – механізація сільськогосподарського виробництва та гідромеліоративних робіт, кваліфікація: інженер-педагог. Відкривається цього року.

- Шкільні новини -
(веселі й не дуже)

Віднині ми – старшокласники

10 жовтня відбулася у школі грандіозна подія: нас, дев'ятикласників, посвятили в старшокласники! На цьому святі всіх заводила й розважала неповторна Верка Сердючка (Дарина Сало з 10 - В класу). «Не пали лицом в грязь» і дев'ятикласники. Класні жартівливі номери підготували до цього вечора. 9 - А показав кумедні модні костюми літературних героїв: Дон Кіхота, Ромео, Червоної Шапочки, Баби Яги. 9 - Б усіх розсмішив своїм смачним “Колобком”. 9 - В намагався виконати пародію на суперпопулярну пісню “Есмеральда”. І вразив усіх еротичний танець у виконанні красунь із 9 - Г. Закінчився вечір урочистим посвяченням у старшокласники та диско-текою. Ніхто не пошкодував, що прийшов на цей вечір, адже кожен отримав велику порцію гарного настрою.

*Баранов Андрій ,
Давиденко Діма, 9 - А*

Шкільний “екстрим”

Любителі гострих відчуттів, двоє хлопців (їх з того часу називають “десантниками”) із 11 - А класу, умудрилися непомітно й нечутно, прямо з-під носу вчителя, вилізти у вікно на вулицю. Шкода, правда, що класна кімната 11 - А на першому поверсі. Уявляєте, яку б порцію адреналіну одержали ці екстремали, якби їхній клас знаходився на третьому поверсі?

Свідок подій

“Цікавий” досвід

Хлопці 9 - А винайшли новий спосіб залицяння. Вони відбирають у своїх “симпатій” сумки й викидають їх у вікно з другого поверху. Хлопці сміються, дівчата плачуть. У результаті таких жартів одну сумку порвали. Нічого, батьки нову куплять. Але ж як весело!

Ну а хлопці 9 - Г класу перевершили самих себе: вони забавлялися плюванням з третього поверху на другий, де на сходах чергували дівчата з 9 - А класу. Нема меж фантазії і винахідливості наших рицарів.

Небайдужий спостерігач

Афоризми з приводу

Джентльмен ніколи не вдарить даму, не знявши капелюха.

Джентльмен ніколи не вдарить даму без причини.

Твоє здоров'я у твоїх руках

Життя – одне з мислимих благ, що дається людині один раз і кожному хочеться прожити його здоровим і щасливим.

Невипадково в усіх вітаннях до свят ми один одному бажаємо здоров'я і щастя. Ці поняття взаємопов'язані. Адже без здоров'я не може бути щасливого життя. Саме здоров'я є найбільшою цінністю.

Що ж таке здоров'я? Від чого воно залежить?

Згідно визначення ВООЗ (Всесвітньої Організації охорони здоров'я), здоров'я – це гармонійне поєднання фізичного, духовного, соціального.

Здорова людина життєрадісно виконує свої обов'язки, покладені на неї життям, повністю реалізує свої фізичні та розумові здібності. За науковими даними здоров'я залежить на 20% від екології, ще на 20% - від спадковості, на

10% - від стану медицини. І на 50% - від способу життя. Великий мис-

литель Стародавньої Греції Гіппократ радив своїм пацієнтам: якщо ви захворіли, поміняйте харчування, якщо не допомогло, тоді звертайтеся до лікаря.

Чому проблема здоров'я стала актуальною сьогодні? Статистика свід-

чить про брак спрямованості, націленості на збереження свого здоров'я. Кожен п'ятий першокласник і кожен другий випускник – хворі. Близько 6-8% молодших школярів і майже 60% старшокласників – споживачі тютюну, а 50% випускників налаштовані на вживання алкоголю. Їм здається, що це “переносить” їх у світ дорослих, надає їм авторитету серед підлітків. **Прозріння настане, але може бути вже пізно.**

Як дбати про своє здоров'я? Що робити, щоб бути здоровим і щасливим?

Для цього необхідно вести здоровий спосіб життя, робити ранкову фізичну зарядку, дотримуватися особистої гігієни, достатньо й повноцінно харчуватися, відпочивати на свіжому повітрі, відмовитися від шкідливих звичок: надмірного захоплення комп'ютерними іграми, тютюнопаління, вживання алкоголю, наркотиків.

Вченими розроблена формула тривалості життя:



Анекдот з приводу

- Лікарю, куди ви мене везете?
- У морг.
- Так я ж іще не вмер.
- Так я ж іще не довів.

Тривалість = $\frac{\text{Очищення} * \text{Відновлення}}{\text{Окислення}}$ канали людського тіла. Любов до ближнього, любов до самого себе дає нам здоров'я. Здоров'я – це головна умова досягнення успіху в житті. Воно потрібне нам для того, щоб знайти своє місце в цьому житті, щоб кохати й бути коханими, щоб радіти, насолоджуватися життям. Бережімо здоров'я з молодих літ, зміцнюймо й приумножуймо! Не розтринькуймо даремно цей безцінний скарб, дарований Природою і нашими батьками.

Говорячи мовою математики, збільшуючи чисельник вищенаведеної формули, ми продовжуємо життя. Пам'ятаймо про це.

Людина – зірка. Так пояснює космогонічна теорія походження людини. Вона поєднана з Космосом, Землею, довкіллям. Не забуваймо і про те, що життя – це любов, а любов – це лікар, що лікує і відкриває космічний і земний

Афоризм з приводу:
Тепер стільки пишуть про шкідливість паління, що я твердо вирішив кинути читати.

Тож будьмо здорові!

*Лікар-терапевт
Куликівської ЦРЛ
Дмитришина Лідія Дмитрівна.*

- Сторінка психолога -

Учителю, перевір, чи тобі не потрібен вогнегасник

У психології є такий термін: “синдром згорання”. Це складний психофізіологічний феномен, що визначається як емоційне, розумове й фізичне виснаження через тривале емоційне навантаження. Синдром виявляється у депресивному стані, почутті втоми й спустошеності, утраті здатності бачити позитивні наслідки своєї праці, негативній настанові щодо роботи й життя в цілому. Якщо подібний синдром спостерігається у вчителя, то це стає небезпекою для його учнів, тому що настрій учителя передається школярам. Отже, визначте стан своєї нервової системи.

Стреси, постійні перевантаження часто називають “хворобою століття”.

Багато з нас помічають, що стають усе дратівливішими, нервовішими. Від цього страждаємо й ми самі, а також страждають діти. Роздратування, навіть цілком справедливе, боляче впливає на нас, іще більше ускладнюючи конкретну ситуацію взаємодії. Тому незначна проблема може перерости в конфлікт.

Наскільки нам вдається оволодіти собою у важкий, критичний момент? Відповідаючи на запитання, користуйтеся такими варіантами відповідей:

- постійно – 3;
- часто й значно – 2;
- рідко й не дуже – 1;
- ніколи – 0;

Чи дратує вас:

1. зім'ята шпальта газети, яку ви хочете прочитати;
2. жінка похилого віку, яка вдягнена, як молода;
3. близькість співрозмовника до вас;
4. жінка, що палить на вулиці;
5. наявність біля вас людини, яка кашляє у ваш бік;
6. коли хтось гризе нігті;
7. коли хтось недоречно сміється;
8. коли хтось намагається вчити вас, що та як треба робити;
9. коли кохана (коханий) постійно запізнюється;
10. коли в кінотеатрі той, хто сидить попереду, постійно крутиться і коментує сюжет фільму;
11. коли вам намагаються переповісти сюжет цікавого роману, який ви тільки-но збиралися прочитати;
12. коли вам дарують непотріб;
13. гучні розмови у громадському транспорті;
14. різки парфуми;
15. людина, яка занадто жестикулює під час розмови;
16. колега, який часто і недоречно використовує іноземні слова.

Підрахуйте кількість балів, яку ви набрали.

50 балів і вище. Вас не можна зарахувати до терплячих та спокійних людей. Вас дратує все, навіть незначні речі. Ви запальні, легко “виходите із себе”. А це ще більше розхитує вашу нервову систему. Від вашої надмірної прискіпливості страждають оточуючі, а найбільше – ваші близькі. Адже саме вони мають терпіти ваші образи на “недос-

коналість світу і людей”, слугують своєрідним “громовідводом” вашому роздратуванню. Своєю надмірною вимогливістю ви додаєте їм багато нових проблем до труднощів повсякденного життя.

12 – 49 балів. Ви належите до розповсюдженої групи людей. Вас дратують лише найнеприємніші речі, але з повсякденних дрібних прикрощів ви не робите драми. До неприємностей ви вмієте ставитися спокійно або не помічати їх, досить легко забуваєте про них.

11 балів і нижче. Або вам усе набридло і ви байдуже ставитеся до інших людей і до того, як вони поведуться, аби не зачіпали вас, або ж ви тверезо дивитесь на життя, не ставите нереальних, занадто великих вимог до оточення, можете спокійно сприймати їхню недосконалість чи незначні вади. Загалом, про вас можна сказати, що ви – не та людина, яка виходить із рівноваги.

Афористичні поради

1. Не злися в двох випадках: коли ще все можна змінити й коли вже нічого змінити не можна.
2. Сміливо виходь із себе, коли вже іншого виходу немає.
3. Якщо доля вам підкинула лимон, спробуйте зробити із нього лимонад.
4. Якщо не можеш змінити обставини, зміни своє ставлення до них.

Психолог школи Динник Т.А.



Музон

Анкета «Абракадабри»

Повне ім'я: Britney Jean Spears.
 День народження: 2 грудня 1981 року.
 Місце народження: США, штат Луїзіана, місто Кентвуд.
 Зріст: близько 167 см.
 Вага: близько 50 кг.
 Колір очей: карий.
 Батьки: Jamie та Lynne Spears.
 Брати і сестри: Bryan (старший брат) і Jamie Lynn (молодша сестра).
 Улюблені актори: Tom Cruise, Mel Gibson, Brad Pitt.
 Улюблені співаки: Madonna, Whitney Houston, Mariah Carey, Michael Jackson, Prince, Brandy, Faith Evans, Lauryn Hill.
 Улюблені групи: Backstreet Boys, TLC, Aerosmith.
 Улюблений напій: вдома Sprite і чай, у дорозі — вода.
 Улюблена їжа: Hot Dogs, морозиво, піца, сири сендвічі.
 Улюблена квітка: біла троянда.
 Улюблений колір: блакитний.
 Улюблена країна: Англія.
 Хобі: ходити по магазинах, дивитися фільми, читати романи.
 Улюблені фільми: «Весілля мого найкращого друга», «Титанік».
 Улюблена пісня (своя): You Drive Me (Crazy) і Satisfaction (I Can't Get No).
 Улюблені місця: пляж.
 Улюблені уроки в школі: англійська мова та історія.
 Улюблений спорт: баскетбол, теніс, гольф, плавання.
 Улюблені за: Chicago Bulls (баскетбол), New York Yankees (бейсбол).
 Улюблені міста в США: Los Angeles і Chicago.
 У собі не подобається: великі ступні.

Феномен Брітні Спірс

Брітні Спірс? Супер-зірка? Мабуть, дійсно “супер”. Фотографії її на шпальтах газет, у журналах, на обкладинках зошитів, щоденників. Аж в очах рябить! Що ж це за феномен такий, Брітні Спірс? Її звинувачують у відсутності голосу, слуху, смаку, добрих манер. Але все одно, не помічати її неможливо.

Більшість її фанатів, - як стверджують газети, - тінейджери. Наші кореспонденти вирішили поцікавитися, а як же ставляться до Брітні Спірс наші, місцеві, тінейджери. Було опитано біля ста учнів нашої школи. 50% опитаних сказали просто і недвозначно: не подо-

бається. Люблять її – 30% опитаних. 12% учнів, почувши ім'я співачки, просто нецензурно вилаялися. Відразу стало ясно, як вони її “люблять”. 8% опитаних заявили, що від її співу у них болить голова. Найбільше фанатів Брітні у 8-х класах. Нічого, підростуть, порозумнішають і перейдуть із групи шанувальників цієї “super star” (30%) до групи тих, хто байдужий до неї або взагалі терпіти її не може (таких у нашій школі 70%).

А взагалі треба завжди пам'ятати біблійну заповідь: “Не сотвори собі кумира”.

Назимко Оксана, 9 - В кл.

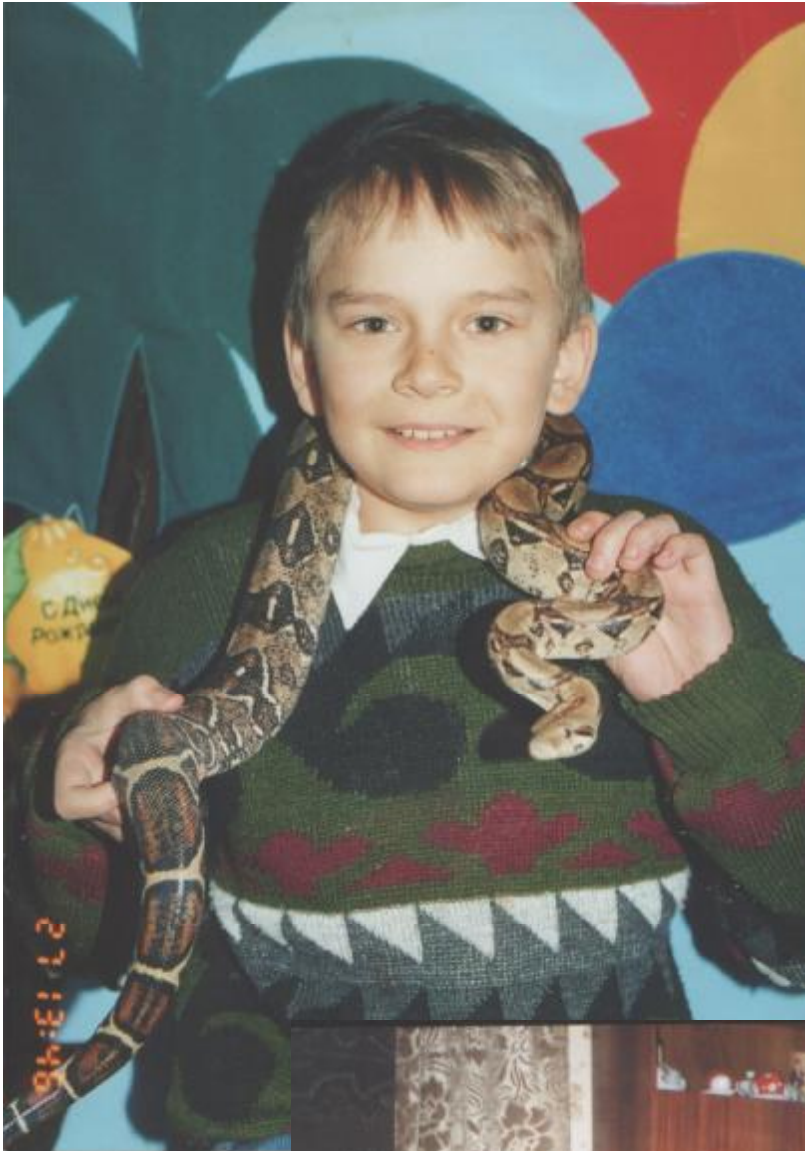
Конкурс на “найприкольнішу” фотографію продовжується! Подавайте нам цікаві фото- знімки з оригінальними назвами!



**Тато, мама й я – “приколь-
на” сім'я**



Майбутня Клаудія Шиффер



Мій друг Каа



Мундир “на виріст”

Улюблені анекдоти наших учителів

Уявляєте, як було б класно, аби вчителі на уроках розказували не про фізичні закони й хімічні реакції, не про криваві хрестові походи й особливості літературного постмодернізму, а всі 45 хвилин уроку читали або розповідали анекдоти! Ото було б життя!

На сторінках журналу “МИ” мрія наша зараз стане дійсністю. Отже, слухайте: наші вчителі розповідають нам анекдоти.

Мельник Валентина Михайлівна

Лисичка каже Колобку: “Колобок, Колобок, я тебе з’їм”. “Не їж мене, Лисичко, ти зуби “Блендамедом” не чистиш”.

Грінченко Любов Андріївна

Упали 2 їжачка в яму. Один каже: “Ну, що будемо робити?” А другий: “От, блін, і тут роботу шукає”.

Лист із центру до Штірліца не дійшов. Штірліц перечитав лист іще раз – все одно не дійшов.

Герасименко Марія Петрівна

Виграв заєць у лотерею ящик кока-коли. Заховав у кущах і поставив табличку: “Тут кока-коли нема”. На другий день приходить і бачить нову табличку: “Їжачок кока-коли не брав”.



Баранова Світлана Володимирівна

Учитель: “Для чого потрібен людині хребет?” Учень: “Щоб голова в штани не падала”.

Чава Сергій Анатолійович

Заходить учителька в клас, а там всі сміються, а Вовочка плаче. Учителька питає: “Чого ви смієтесь?” “А ми побачили у вікно, як директор послизнувся і впав”. “А ти, Вовочко, чого плачеш?” “Так мені ж пізно про це сказали”.

Кузьменко Ольга Комунарівна

Їжак упав у глибоку яму і говорить сам до себе: “Якщо через 5 хвилин не вилізу, піду за драбиною”.

Скоромець Володимир Олександрович

Замість одного анекдоту приніс нам цілих 826 сторінок (!) анекдотів, афоризмів, смішних дотепних висловів.

Директор дав нам почитати свою “настільну” “Книгу веселої мудрості”. Все там цікаве, веселе, мудре. Ми вирішили виписати з цієї книги поки що декілька жартівливих афоризмів.

- Гумор – це рятувальний круг на хвилях життя.

Вільгельм Раабе.

- У ворота того, хто сміється, входить щастя.

Н. Сосекі.

- Сміх заразливий, особливо начальницький!

Народний вислів.

- Люди, які ніколи не сміються, несерйозні люди.

Альфонс Агге.

- Вважали Рябка за друга людини, а годували як собаку.

Михайло Рудницький.

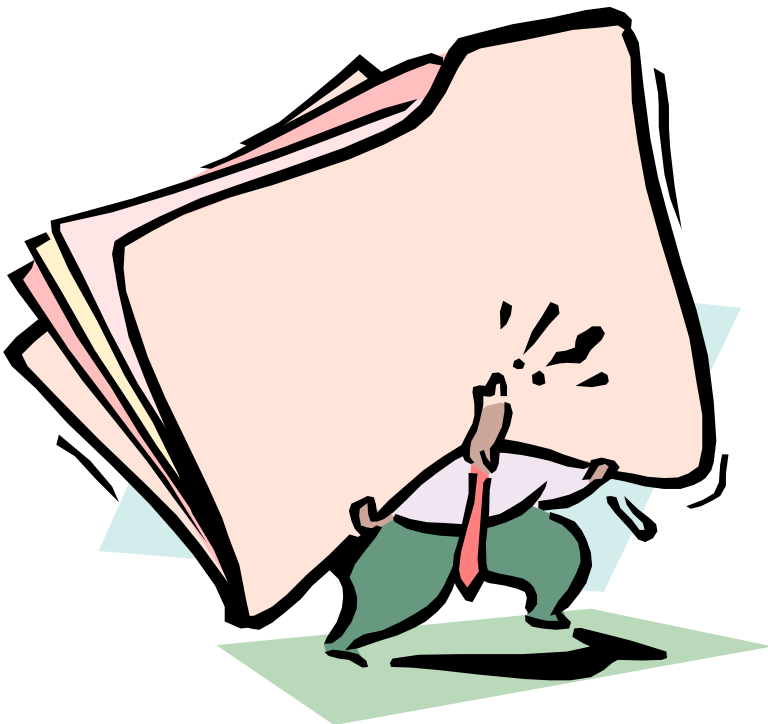
- Дитина – це янгол, чиї крила зменшуються в міру того, як довшають її ноги.

Фр. прислів'я

- Кого боги хочуть покарати, того вони роблять педагогом.

Сенека.

*Разом з вами анекдоти й афоризми
від учителів слухала й записувала
Зеленська Юля, 7 - А кл.
(ідея Сироти Аліни 7 – А кл.)*



Знайомтесь: Косарева Наталія,
учениця 11 - А класу, поетеса, красуня,
член студії журналістів-аматорів.
Представляємо її вірш, присвячений
журналу “Ми”.

НАШ ЖУРНАЛ

У нашій школі,
Наче в ріднім колі.
Учителі досвідчені,
Діти в школі ввічливі.
Є, звичайно, і проблеми.
Ну а де ж їх не бува.
Та не кожна школа має,
І не кожна іще знає,
Що тепер у Куликівці
Заснували початківці
“Ми” – такий собі журнал!
Прочитай його й пізнай,
Іншим людям передай.
Хто журнал “Ми” прочитає,
Розумнішим вдвічі стане!
Тож журнал ще раз відкрий,
Про наступний номер мрій!

